

บทที่ ๓

การทดลอง

๓.๑ สารเคมีและเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

๓.๑.๑ วัตถุดิบและสารเคมี

วัตถุดิบ เคยที่ใช้ในการทดลองอยู่ในสกุล Acetes ได้มาจาก จ.สมุทรสาคร

คนท้องถิ่นเรียกว่า เคยผุ้ง มีความยาวขนาด 1-1.5 ซม.

เมื่อตัดเคมามาเลือกสิ่งสกปรกออก เช่น เศษถุงพลาสติก เศษปلا

เทชไบ์ ฯลฯ และนำมาทดลองทันที (รวมเวลาหลังลับ ๒-๓ ชม.)

เกลือ ใช้เกลือ เม็ดชนิดขาวอย่างดี จากจังหวัดสุพรรณบุรี

(มีปริมาณ NaCl ประมาณ ๘๐%)

สารเคมี

nitric acid 63%	(A.R.)
silver nitrate	(A.R.)
ferric ammonium sulfate	(A.R.)
ammonium thiocyanate	(A.R.)
potassium sulfate	(A.R.)
copper sulfate	(A.R.)
sulfuric acid 98%	(A.R.)
sodium hydroxide	(A.R.)
boric acid	(A.R.)
trichloroacetic acid	(L.R.)
potassium carbonate	(A.R.)
absolute ethyl alcohol	(A.R.)

phenolphthalein	(A.R.)
bromcresol green	(A.R.)
methyl red	(A.R.)
phosphotungstic acid	(A.R.)
magnesium oxide, light	(L.R.)
formaldehyde	(A.R.)

3.1.2 เครื่องมือและอุปกรณ์

เครื่องซึ่งละเอียด 4 ต่ำแทนง (Sauter type 414/00)

เครื่องซึ่งหยาบ (Mettler Model P.L. 1200)

เครื่องวัด pH (Crison รุ่น Digit 501 2 ต่ำแทนง)

เครื่องบีบสารละลาย homogenizer (Polytron รุ่น PT-20S)

เครื่องบดไฟฟ้า (Waring commercial blender)

เครื่องบดเนื้อ (Kenwood Major A907 D, หัวบด A920)

ตู้อบ อุณหภูมิ 105°C (Heraeus รุ่น T 5060)

เครื่องวิเคราะห์โปรตีน (Tecator ประกอบด้วย ชุดย่อย รุ่น DS 20, ชุดกลิ่น รุ่น KJELTEC Sys II)

ภาชนะ Conway สำหรับวิเคราะห์ค่า total volatile base

(TVB) ที่จากแก้วเนื้อหนา เส้นผ่าศูนย์กลางภายในของภาชนะ

75 มม. สูง 15-20 มม. ขอบวงในมีความสูง 10 มม. มีฝา

ปิดป้องกันการเข้าออกของอากาศ และสารระเหยที่เกิดขึ้น

ท่าพาราฟินรอบขอบจานก่อนการวิเคราะห์

3.2 ขั้นตอนการทดลอง

การทดลองแบ่งออกเป็น ๓ ขั้นตอนได้แก่

3.2.1 การวิเคราะห์คุณภาพของตัวอย่างกะปิที่ผู้บริโภคยอมรับ

3.2.2 การทดลองหมักกะปิโดยใช้เครย์ที่ระดับความสดต่าง ๆ กัน

3.2.3 การทดลองแปรปริมาณเกลือและระดับความซึ้นในการหมักกะปิ เมื่อใช้เครย์ที่ระดับความสดต่าง ๆ

3.2.1 การวิเคราะห์คุณภาพของตัวอย่างกะปิที่ผู้บริโภคยอมรับ

เนื่องจากปัจจุบันยังไม่มีการกำหนดมาตรฐานคุณภาพ (quality standard) สำหรับกะปิไว้เลย จึงต้องมีการศึกษาเพื่อหาช่วงค่าในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสมบัติทางกายภาพและเคมี บางประการ เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการตัดสินและเปรียบเทียบผลของ treatment combination ต่าง ๆ ที่ออกแบบขึ้นสำหรับงานทดลองนี้

วิธีทดลองได้สูนตัวอย่างกะปิคุณภาพดี ทำจากเครย์ผุ้งแท้ (Acetes sp.) ที่มีช่วงเวลาหมักประมาณ 3-4 เดือน จากผู้ผลิตในบริเวณเดียวกันกับสถานที่ที่เก็บตัวอย่าง เครย์มาทดลองในจังหวัดสมุทรสาครและบริเวณใกล้เคียงแล้วน้ำมารวจสอบคุณภาพดังนี้

3.2.1.1 การวิเคราะห์คุณภาพทางประสาทสัมผัส (Sensory Evaluation)

ทดสอบสมบัติด้านความชอบและการยอมรับของผู้บริโภคต่อตัวอย่างกะปิ ในด้าน สี กลิ่น รสชาติ และลักษณะเนื้อ โดยใช้ผู้ทดสอบชนิดผู้บริโภคทั่วไป จำนวน 20 คน การทดสอบใช้ scoring test (47) แบบ Hedonic scale ช่วงคะแนน 1-9 โดย 9 เป็นคะแนนที่ชอบมากที่สุด และ 1 เป็นคะแนนที่ไม่ชอบมากที่สุด และกำหนดให้คะแนนน้อยกว่า 5 เป็นคะแนนที่ผู้บริโภคไม่ยอมรับ ใช้แบบสอบถามชุดที่ 1 (ดังแสดงในภาคผนวก ข.) วิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธี two way classification (47, 52).

3.2.1.2 การวิเคราะห์คุณภาพทางเคมี

เพื่อศึกษาสมบัติทางเคมีของกะปิที่เหมาะสม เป็นที่ยอมรับของผู้บริโภค ว่าอยู่ในช่วงระดับใด สมบัติที่วิเคราะห์ได้แก่ ปริมาณความซึ้น ปริมาณโปรตีน ปริมาณเกลือใช้เตียม-

คลอไรต์ ความเป็นกรด-ด่าง (pH) และส่วนประกอบของกลิ่นและรสชาติในกะปิ ได้แก่ค่า total volatile base (TVB) (ค่า total volatile acid (TVA) ปริมาณ ammoniacal-nitrogen และปริมาณ amino acid nitrogen การวิเคราะห์ วิเคราะห์ตัวอย่างละ 2 กรัม

การวิเคราะห์ค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH) ชั่งตัวอย่าง 10 กรัม ละลายในน้ำกลิ่น 10 มล. รดค่า pH โดยใช้เครื่อง pH-meter ซึ่งประกอบด้วย electrode ที่ใช้ได้กับผลิตภัณฑ์กึ่งแข็งกึ่งเหลว วิเคราะห์ตัวอย่างละ 2 กรัม

การวิเคราะห์ปริมาณความชื้น ชั่งตัวอย่างประมาณ 5 กรัม อบในเตาอบที่อุณหภูมิ 105°C จนน้ำหนักคงที่ ทิ้งให้เย็นใน desicater และชั่งน้ำหนักตัวอย่างที่เหลือ ปริมาณความชื้น (ร้อยละ) = $\frac{\text{น้ำหนักตัวอย่างก่อนอบ}-\text{น้ำหนักตัวอย่างหลังอบ}}{\text{น้ำหนักตัวอย่างก่อนอบ}} \times 100$

การวิเคราะห์ปริมาณเกลือโซเดียมคลอไรต์ วิเคราะห์โดยใช้วิธีของ Volhard (48) ตามภาคผนวก ค. ข้อ 1.

การวิเคราะห์ปริมาณโปรตีน โดยวิธี Kjeldahl method (48)
ตามภาคผนวก ค. ข้อ 2

การวิเคราะห์ปริมาณ total volatile base (TVB) ปริมาณด่างที่ระเหยได้เป็นสารพิษ volatile amine ทั้งหมดโดยเฉพาะพวกแอมโมเนียและ trimethylamine การวิเคราะห์ใช้วิธี Conway micro-diffusion (49) วิธีวิเคราะห์ตามภาคผนวก ค. ข้อ 3 ค่าที่ออกมายังเป็นมิลลิกรัมในไตรเจนต่อ 100 กรัม น้ำหนักตัวอย่าง

การวิเคราะห์ปริมาณ total volatile acid (TVA)
การวิเคราะห์หาปริมาณกรดที่ระเหยได้ทั้งหมดในกะปิ เป็น steam volatile acid พิเศษ formic acetic propionic และ butyric acid ตามวิธีของ A.O.A.C. ในภาคผนวก ค. ข้อ 4 ค่าที่ออกมายังเป็นมิลลิสมูลต์ของกรดต่อ 100 กรัมตัวอย่าง

การวิเคราะห์ปริมาณ ammoniacal-nitrogen (AM-N)
แอมโมเนียจะถูกปล่อยออกมานี้เมื่อกลิ่นตัวอย่างกับแมกนีเซียมออกไซด์ วิเคราะห์ตามวิธีของ A.O.A.C.

ในภาคผนวก ค. ข้อ ๕ ค่าที่ออกมานิดเป็นกรัมต่อกรัมตัวอย่าง

การวิเคราะห์ปริมาณ amino acid nitrogen (AA-N) เป็นค่าผล

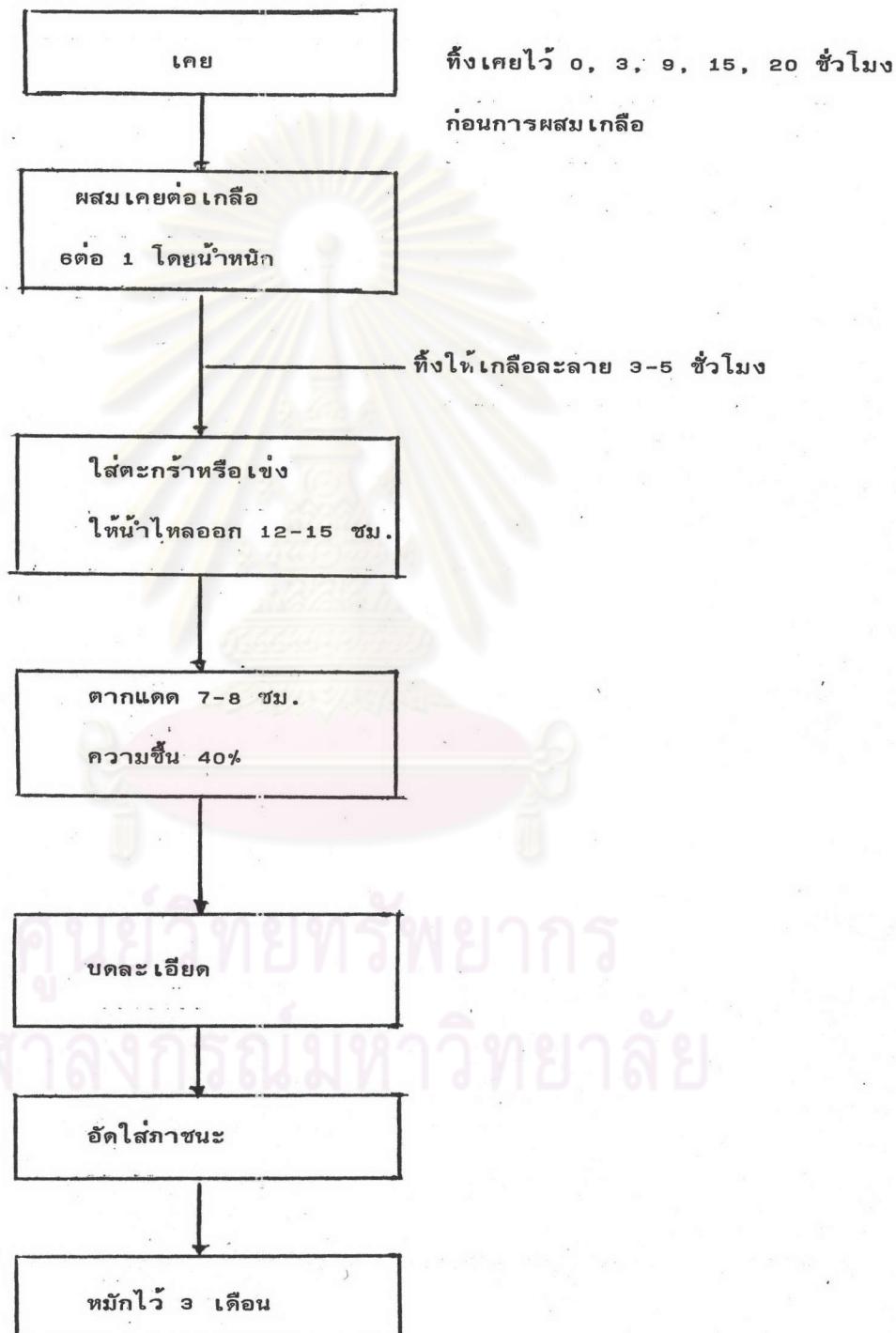
ต่างระหว่าง formaldehyde nitrogen กับ ammoniacal nitrogen คิดเป็นกรัมต่อกรัมตัวอย่าง (48, 50) วิธีวิเคราะห์ตามภาคผนวก ค. ข้อ ๖ และข้อ ๗

การวิเคราะห์ค่า TVB, TVA, AM-N และ AA-N ในตัวอย่างกะบีสำหรับงานวิจัยนี้ จะคิดเทียบต่อน้ำหนักตัวอย่างที่ทักเอาความชื้นและเกลือออกแล้ว (free salt-dry basis)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.2.2 การทดลองหมักกะปีโดยใช้เศษที่ระดับความสูงต่าง ๆ กัน

เพื่อศึกษาผลของความสูงของ เศษต่อกุญแจของกะปี และหาช่วงระดับความสูงของ เศษที่นำมาทำกะปีแล้วผู้บริโภคยังยอมรับ ขั้นตอนการหมักกะปีในการทดลองนี้ มีดังแสดงในแผนภูมิ

วิธีการทดลอง

3.2.2.1 นำเกย์ที่ได้มาตั้งทึ้งไว้ที่อุณหภูมิห้อง ($27 \pm 2^\circ\text{C}$) เป็นเวลา 0, 3, 6, 9, 12, 15 และ 20 ชั่วโมง จะได้เกย์ที่มีระดับความสดต่าง ๆ กัน ประเมินค่าความสดของเกย์ โดยวิเคราะห์

ความเป็นกรด-ด่าง (pH)

ค่า TVB

total bacterial count (TBC) ตามรายละเอียดในภาค

ผนวก ค. ข้อ 8

3.2.2.2 นำเกย์แต่ละตัวอย่างมาผสานเกลือในอัตราส่วน 6 ต่อ 1 โดยน้ำหนักทดลอง 2 ช้อน (ใช้เกย์ 3 กิโลกรัม เกลือ 0.5 กิโลกรัม ในแต่ละช้อน) ทึ้งให้เกลือละลาย 3-5 ชั่วโมง ไส้ตะกร้าให้น้ำไหลออก 1 ศืน (12-15 ชั่วโมง) รุ่งขึ้นนำออกตากแดด 1 วัน (7-8 ชั่วโมง) จนได้ความชื้นประมาณ 40% (วิเคราะห์ปริมาณความชื้นตามข้อ 3.2.1.2) บด 2 ครั้งด้วยเครื่องบด Kenwood A907D หัวบด A920 ความเร็ว เบอร์ 5 อัดใส่ขวดโพลี-เอทิลีน ขนาด 1 กิโลกรัมมีฝาปิด หมุนไว้ที่อุณหภูมิ $27 \pm 3^\circ\text{C}$ เป็นเวลา 3 เดือน

3.2.2.3 ติดตามการเปลี่ยนแปลงคุณภาพทางเคมีของกะปิระหว่างการหมักช่วง 0, 0.5, 1, 2, 3 เดือน โดยวิเคราะห์

ความเป็นกรด-ด่าง (pH)

ค่า TVB

ค่า TVA

ammoniacal nitrogen

amino acid nitrogen

3.2.2.4 ทดสอบผลิตภัณฑ์ทางปราสาทสัมผัส ในด้านสี กลิ่น รสชาติ ลักษณะเนื้อสัมผัส ในระหว่างการหมักช่วง 0, 0.5, 1, 2, 3 เดือน วิเคราะห์โดย scoring test ใช้ Hedonic scale ช่วงคะแนน 1-9 9 เป็นคะแนนชอบมากที่สุด 1 เป็นคะแนนไม่ชอบมากที่สุด

ใช้ผู้ทดสอบที่มีความชำนาญในการทดสอบกะปิ จำนวน 10 คน ทำการทดสอบ 2 ชั้า แบบทดสอบชุดที่ 2 ดังแสดงในภาคผนวก ข

3.2.2.5 ศึกษาคุณภาพของกะปิที่ผลิตขึ้นเมื่อเก็บรักษาไว้เป็นเวลา 6 เดือน โดยวิเคราะห์คุณภาพทางเคมี และทดสอบความชอบในด้านสี กลิ่น รสชาติ ลักษณะเนื้อสัมผัส เช่นเดียวกับในหัวข้อ 3.2.2.3 และ 3.2.2.4 รวมทั้งศึกษาสภาพความปลดปล่อย โดยการ วิเคราะห์ทางจุลชีวะ (51)

total bacterial count ตามรายละเอียดภาคผนวก ค ข้อ 8

total yeast and mould ตามรายละเอียดภาคผนวก ค ข้อ 9

coliform bacteria ตามรายละเอียดภาคผนวก ค ข้อ 10

Staphylococcus aureus (ที่ให้ coagulate positive)

ตามรายละเอียดภาคผนวก ค ข้อ 11

Salmonella sp. ตามรายละเอียดภาคผนวก ค ข้อ 12

3.2.2.6 วางแผนการทดลองเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธี Factorial design

(52, 53) แบบ 2 แฟคเตอร์ ทำการทดลอง 2 ชั้า แฟคเตอร์ที่ศึกษาคือ

ความสกปรกของเบียร์ 5 ระดับ ที่ช่วงเวลา ก่อนผสมเกลือ 0, 3, 9,

15, 20 ชั่วโมง

ระยะเวลาหมัก 6 ระดับ คือ 0, 0.5, 1, 2, 3, 6 เดือน

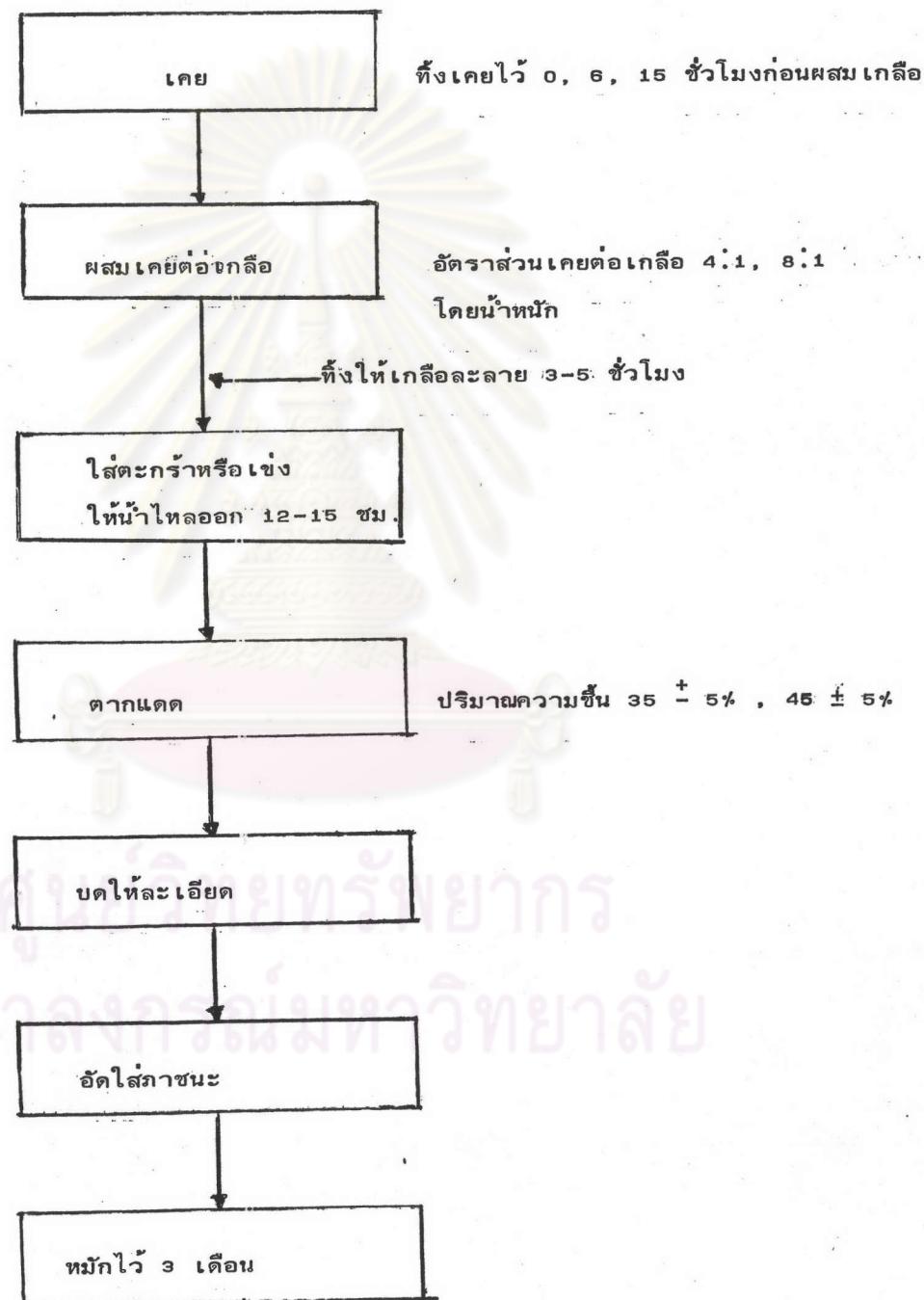
และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคุณภาพทางประสานสัมผัสและทางเคมีแต่ละสภาพการทดลอง ด้วยวิธี

Duncan Multiple Range Test (53)

3.2.3 การทดลองแปรปริมาณเกลือ และระดับความชื้นในการหมักกะปิเมื่อใช้เคย์ที่ระดับ

ความสูงต่าง ๆ

เพื่อหาสภาวะร่วมที่เหมาะสมที่จะรักษาคุณภาพของกะปิให้ได้ ไม่ว่าเคย์จะมีความสูงที่ระดับใดก็ตาม ขั้นตอนการหมักกะปิในการทดลองนี้ ดังแสดงในแผนภูมิ

วิธีการทดลอง

3.2.3.1 หมักกะปิจากเศษที่ตั้งทึ่งไว้ 0, 6, 15 ชั่วโมง (delay time)

ใช้อัตราส่วนเศษต่อเกลือ 4 : 1 และ 8 : 1 โดยน้ำหนัก ทดลอง 2 ช้า ทึ่งให้เกลือละลาย ไส้ตะกร้าให้น้ำไหลออก 1 คืน นำออกตากแดด โดยปรับปริมาณความชื้นในขันตอนการตากแดดให้ได้ ความชื้นสุดท้ายเป็น 2 ระดับ คือ $35 \pm 5\%$ และ $45 \pm 5\%$ (วิเคราะห์ปริมาณความชื้นตามข้อ 3.2.1.2) บดด้วยเครื่อง 2 ครั้ง อัดใส่ขวดให้แน่น การทดลองนี้ จะแบ่งเป็น 12 treatment combination ดังนี้

treatment combination เศษที่ช่วงเวลา(ชม.) เศษ:เกลือโดยน้ำหนัก ความชื้นหลังตาก(%)

1	0	4:1	35 ± 5
2	0	4:1	45 ± 5
3	0	8:1	35 ± 5
4	0	8:1	45 ± 5
5	6	4:1	35 ± 5
6	6	4:1	45 ± 5
7	6	8:1	35 ± 5
8	6	8:1	45 ± 5
9	15	4:1	35 ± 5
10	15	4:1	45 ± 5
11	15	8:1	35 ± 5
12	15	8:1	45 ± 5

3.2.3.2 ติดตามการเปลี่ยนแปลงคุณภาพทางเคมีของกะบีระหว่างการหมักช่วง 0, 0.5, 1, 2, 3 เดือน โดยการวิเคราะห์

ความเป็นกรด-ด่าง pH

ค่า TVB

ค่า TVA

ปริมาณ ammoniacal nitrogen

ปริมาณ amino acid nitrogen

3.2.3.3 ทดสอบผลิตภัณฑ์ทางประสาทสัมผัสในด้าน สี กลิ่น รสชาติ และลักษณะเนื้อสัมผัส ในระหว่างการหมักช่วง 0, 0.5, 1, 2, 3 เดือน วิเคราะห์โดย scoring test ใช้ Hedonic scale ช่วงคะแนน 1-9 9 เป็นคะแนนชอบมากที่สุด 1 เป็นคะแนนไม่ชอบมากที่สุด ใช้ผู้ทดสอบที่มีความชำนาญ จำนวน 10 คน แบบทดสอบชุดที่ 2 (ภาคผนวก ข)

3.2.3.4 ศึกษาคุณภาพของกระปิทผลิตขึ้นเมื่อเก็บรักษาไว้เป็นเวลา 6 เดือน โดยวิเคราะห์คุณภาพทางเคมีและทดสอบความชอบในด้านสี กลิ่น รสชาติ ลักษณะ เนื้อสัมผัส เช่นเดียวกับในหัวข้อ 3.2.2.3 และ 3.2.2.4

3.2.3.5 วางแผนการทดลองเพื่อวิเคราะห์ข้อมูล โดยวิธี Factorial design แบบ 4 แฟคเตอร์ แฟคเตอร์ที่ศึกษาคือ

ความสูงของเกย 3 ระดับ คือ delay time 0, 6, 15 ชั่วโมง

อัตราส่วนเกยต่อเกลือ 2 ระดับ คือ 4:1, 8:1

ความชื้นหลังการตาก 2 ระดับ คือ $35 \pm 5\%$, $45 \pm 5\%$

ระยะเวลาหมัก 6 ระดับ 0, 0.5, 1, 2, 3, 6 เดือน ทำการทดลอง 2 ช้า และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคุณภาพทางประสาทสัมผัสและทางเคมี ด้วยวิธี Duncan Multiple Range Test (53)